C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-74/2026 Judecătoria Orhei sediul Telenești
1-24110120-03-1a-06022026 Judecător: Gheorghe Ciobanu

D E C I Z I E
în numele Legii

05 octombrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
În componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Victoria Robu și Aurelia Andronache
Grefier Inna Rădăuță
Cu participarea:
Procurorului Lilia Prisacari
Avocatului Ina Cepoi

a judecat în şedinţă de judecată publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura Orhei sediul Telenești, Eugeniu Țîgău precum și apelul depus de către avocatul Svetlana Coșneanu în interesele inculpatului Gîscă Serghei declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 14.01.2026 în cauza penală în privința lui:

Gîscă Serghei *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat*****, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, la întreținere un copil minor, studii gimnaziale, fără grad de dizabilitate, fără antecedente penale,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
în instanţa de fond: 01.10.2024- 14.01.2026;
în instanţa de apel: 06.02.2026- 05.10.2026;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 14.01.2026 Gîscă Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită în privința lui Gîscă Serghei prin prezenta sentință, s-a suspendat condiționat pe o perioada de probațiune de 2 (doi) ani, şi nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct. a), b) Cod penal, instanța de judecată a apreciat ca fiind oportun de a pune în seama lui Gîscă Serghei, ca în perioada de probațiune fixată:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra comportării lui Gîscă Serghei în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, s-a pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul de probă s-a dispus a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de avocat stagiar Flocos Sabina în interesele părții vătămate Șaptefrați Dumitru împotriva inculpatului Gîscă Serghei, privind încasarea prejudiciului material, moral, biologic și a cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat de la Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru, suma de 3184 (trei mii o sută optzeci și patru) lei cu titlu de prejudiciu material pentru tratament medical, iar în rest cerința privind încasarea prejudiciului material se respinge ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru, suma de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest cerința privind încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

Se încasează de la Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru, suma de 20 000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu biologic, iar în rest cerința privind încasarea prejudiciului biologic se respinge ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru, suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a admis cererea avocatei stagiar Flocos Sabina în interesele părții vătămate Șaptefrați Dumitru, privind aplicarea măsuri de asigurare a acțiunii civile.

S-a pus sub sechestru bunurile mobile și imobile, care sunt proprietatea efectivă a lui Gîscă Serghei, în limita valorii acțiunii civile admise în sumă de 78184 (șaptezeci și opt mii o sută optzeci și patru) lei.

S-a încasat de la Gîscă Serghei, în beneficiul statului, suma totală de 768 (șapte sute șaizeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru întocmirea Raportul de constatare nr.202302D1343 din 05.09.2023, Raportul de constatare nr.202302D1343 din 05.09.2023 și Raportul de expertiză judiciară nr.202302D1664 din 24.10.2023.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Gîscă Serghei la 17 iulie 2023, aproximativ pe la orele 05:00, aflându – se pe o stradă din satul Crăsnășeni, raionul Telenești, în urma unui conflict verbal iscat cu Dumitru Șaptefrați, profitând de faptul că acesta se află cu spatele la el în timp ce se deplasa pe drum, urmărind scopul cauzării vătămărilor corporale, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului lui Dumitru Șaptefrați.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr.202302D1343 din 05.09.2023 și raportului de expertiză judiciară nr.202302D1664 din 24 octombrie 2023, la Șaptefrați Dumitru s-au constatat traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; fractura recentă a osului maxilar pe stânga, osului zigomatic și apofizei zigomatico-maxilare stângi (marginii inferioare a orbitei); fractura pereților posterior, medial și lateral sinusului maxilar stâng; edem țesuturilor moi și excoriații pe cap, echimoză la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoze și edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul feței, edem posttraumatic al țesuturilor moi și echimoză la nivelul buzei superioare, care se califică ca vătămăre medie a integrității corporale sau a sănătăți.

În drept, acțiunile lui Gîscă Serghei, au fost încadrate juridic ca infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, individualizată prin *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii.*

La 27.01.2026, nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura Orhei sediul Telenești, Eugeniu Țîgău, a declarat apel în termen, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea ce ține de suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune.

În motivarea apelului, procurorul invocă blândețea pedepsei stabilite de instanța de fond, considerând că aceasta nu este proporțională cu gravitatea faptei comise și cu conduita inculpatului pe parcursul procesului penal. Deși instanța a

constatat corect vinovăția lui Gîscă Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, procurorul susține că, la individualizarea pedepsei, nu au fost pe deplin apreciate circumstanțele relevante ale cauzei și gradul prejudiciabil al faptei. Procurorul indică la gravitatea consecințelor infracțiunii, arătând că, în urma acțiunilor inculpatului, victimei i-au fost cauzate multiple leziuni, inclusiv traumatism cranio-cerebral, comoție cerebrală și fracturi ale oaselor feței, acestea fiind apreciate medico-legal drept vătămări corporale medii. În opinia apelantului, natura și gravitatea leziunilor produse impuneau aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea stabilită de instanța de fond.

Totodată, procurorul contestă temeinicia suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii. Se invocă faptul că inculpatul a fost anunțat în căutare de două ori, atât în faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, iar după înaintarea învinuirii a părăsit teritoriul Republicii Moldova. Apelantul consideră că aceste împrejurări caracterizează conduita procesuală a inculpatului și trebuiau avute în vedere la aprecierea posibilității de corectare a acestuia fără executarea efectivă a pedepsei. De asemenea, menționează că Gîscă Serghei nu și-a recunoscut în mod direct vinovăția și nu a întreprins măsuri pentru repararea prejudiciului cauzat victimei. În opinia procurorului, aceste circumstanțe nu justifică acordarea beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei și diminuează temeinicia concluziei instanței că îndreptarea inculpatului ar fi posibilă fără executarea efectivă a pedepsei.

Un argument distinct al apelantului vizează situația inculpatului, care se află în Federația Rusă și deține cetățenia acestui stat. Procurorul susține că, în condițiile în care însuși instanța a constatat imposibilitatea inculpatului de a reveni în Republica Moldova, apare ca fiind problematică executarea efectivă a obligațiilor stabilite pentru perioada de probațiune, inclusiv prezentarea la organul de probațiune și informarea prealabilă cu privire la schimbarea domiciliului sau deplasările ce depășesc 5 zile. Prin urmare, apelantul consideră că pedeapsa de 1 an închisoare, a cărei executare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei și nu asigură în mod suficient scopurile pedepsei penale. În acest sens, procurorul solicită casarea parțială a sentinței în partea ce ține de individualizarea pedepsei și suspendarea condiționată a executării acesteia și stabilirea inculpatului a unei pedepse de 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea efectivă a pedepsei, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La 30.01.2026 împotriva sentinței a declarat apel **avocatul Svetlana Coșneanu** în interesele inculpatului Gîscă Serghei, prin care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 14 ianuarie 2026 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gîscă Serghei să fie achitat, pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul Svetlana Coșneanu, invocă netemeinicia și ilegalitatea sentinței primei instanțe, susținând că vinovăția lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal nu a fost demonstrată prin probe pertinente, concludente și verosimile. În opinia apărării, instanța a apreciat unilateral probele administrate și a constatat în mod neîntemeiat existența atât a laturii obiective, cât și a laturii subiective a infracțiunii. Apelantul susține că organul de urmărire penală nu ar fi desfășurat o cercetare imparțială a cauzei, iar probele administrate nu demonstrează că anume inculpatul i-ar fi aplicat victimei loviturile care au determinat vătămările corporale constatate medico-legal. Se invocă, în acest sens, existența unor neconcordanțe între declarațiile părții vătămate și cele ale martorilor cu privire la modul în care s-ar fi produs conflictul și leziunile. De asemenea, apărarea susține că incidentul ar fi fost provocat de partea vătămată, care, potrivit apelantului, se afla în stare avansată de ebrietate și ar fi prezentat o versiune diferită cu privire la modul producerii leziunilor, declarând că a fost împușcat, în timp ce martorii ar fi relatat că acesta a fost lovit cu un os de cocoș. În aceste condiții, apelantul pune la îndoială faptul că vătămările constatate ar fi fost cauzate de Gîscă Serghei. Dubiile rezultate din probe nu permit concluzia certă privind vinovăția inculpatului și că nu au fost stabilite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În şedinţa instanţei de apel, procurorul participant la proces Lilia Prisacari a pledat pentru admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat împotriva sentinţei instanţei de fond și respingerea apelului avocatului inculpatului.

Avocatul Cepoi Ina în interesele inculpatului Gîscă Serghei în şedinţa de judecată a instanţei de apel a solicitat respingerea cererii de apel depuse de către procuror, cu admiterea cererii de apel declarate de către inculpat.

Inculpatul Gîscă Serghei, în şedinţa instanţei de apel, nu a fost prezent, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 23.01.2025.

Colegiul a ajuns la concluzia că apelul procurorului urmează a fi admis și apelul avocatului Coșneanu Svetlana în interesele inculpatului Gîscă Serghei urmează a fi admis, din alte motive, cu casarea parţială a sentinţei instanţei de fond în latura pedepsei penale și a prejudiciului biologic, cu rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

În conformitate cu art.400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că, cauza penală de învinuire a lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal a fost examinată în procedură generală.

Potrivit textului apelurilor înaintate rezultă că, apărarea nu este de acord total cu sentința instanței de fond în latura condamnării în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, considerând astfel necesar de a fi emisă o sentință de achitare, pe când partea acuzării pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) lit. b) Cod penal a optat pentru agravarea pedepsei cu excluderea art. 90 CP.

Ținând cont de consecutivitatea chestiunilor ce urmează a fi soluționate de către instanța de judecată la adoptarea sentinței potrivit art. 385 Cod de procedură penală, precum și de consecutivitatea celor ce urmează a fi adoptate de instanța de apel potrivit art. 415 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră necesar de a se expune inițial asupra apelului înaintat de către avocatul Svetlana Coșneanu în interesele inculpatului Gîscă Serghei, iar apoi asupra apelului depus de către partea acuzării.

Cu referire la apelul declarat de către avocatul Svetlana Coșneanu, Colegiul penal reiterează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum şi administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există

circumstanțe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate.

Astfel, deși inculpatul Gîscă Serghei în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina Colegiul penal conchide că, la pronunțarea sentinţei instanţa de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal consideră că instanța de fond a conchis în mod justificat că totalitatea probelor demonstrează cert vina inculpatului în vătămarea corporală medie a integrității corporale a părții vătămate și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Gîscă Serghei ca fiind lipsite de veridicitate, constatând tendința inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În continuare Colegiul indică că, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în

egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul penal atestă că, declarațiile inculpatului Gîscă Serghei privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată, și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și prin probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și aceasta nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale, spre deosebire de părțile vătămate și martorii care dau declarații sub jurământ și sunt avertizați de răspunderea penală ce o poartă pentru darea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații potrivit art. 312-313 Cod penal.

Analizând temeiurile invocate de către avocat în cererea de apel, susținut în cadrul ședinței de judecată de către avocatul Ina Cepoi în interesele inculpatului Gîscă Serghei în raport cu argumentele participanților la proces și materiale cauzei penale, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul apelului, inculpatul și avocații săi nu sunt de acord cu condamnarea clientului său, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui Gîscă Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, solicitând ca acesta să fie achitat.

La acest capitol Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinenței și concludenței și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În primul rând, vinovăția lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal se dovedește și prin declarațiile *părții vătămate* ***Șaptefrați Dumitru*** audiat în cadrul ședinței instanței de fond, care a relatat că îl cunoaște pe inculpatul Gîscă Serghei, acesta fiindu-i nepot, și că anterior nu au

avut conflicte. A relatat că, în noaptea de 16 spre 17 iulie 2023, după ce a plecat de la o reuniune desfășurată în satul Crăsnășeni, la aproximativ 25 de metri de grupul de persoane cu care se afla, a fost lovit în partea din spate a capului și a auzit un zgomot asemănător unei împușcături. Revenind la grup, l-a suspectat pe Gîscă Serghei, întrucât acesta s-a îndreptat spre microbuzul său și a introdus în acesta un obiect. La solicitarea sa, Gîscă Serghei i-a deschis ușa automobilului, însă nu i-a permis să intre.
Ulterior, când i-a cerut inculpatului să jure că nu l-a împușcat, Gîscă Serghei l-ar fi lovit în regiunea maxilarului cu un obiect greu aflat în mână, provocându-i o fractură. Partea vătămată a mai relatat că inculpatul a încercat să-l lovească și cu piciorul, după care a plecat împreună cu Pârnău Ștefan.

Șaptefrați Dumitru a declarat că, în urma leziunilor suferite, a fost internat în Spitalul Raional Telenești și ulterior în Spitalul nr. 3 din Chișinău. A menționat că îl consideră pe Gîscă Serghei autorul împușcăturii, întrucât acesta deținea o armă pneumatică și, după incident, s-a îndreptat spre automobil, în timp ce ceilalți membri ai grupului au rămas pe loc. Totodată, partea vătămată a indicat că anterior, în aceeași zi, avusese un conflict verbal cu verișorul său Șaptefrați Valentin, iar în momentul loviriii Gîscă Serghei ar fi afirmat că „familia aceasta l-a săturat”. A mai relatat despre o încercare de împăcare și despre achitarea sumei de 7.000 lei cu titlu de prejudiciu.

Martorul***** a declarat că, că îi cunoaște pe inculpatul Gîscă Serghei și partea vătămată Șaptefrați Dumitru, fiind în relații de prietenie cu ambii. A relatat că, în timpul unei petreceri, Șaptefrați Dumitru, aflat în stare de ebrietate, s-a apropiat de Gîscă Serghei, care se afla lângă automobil și strângea boxele. Martorul nu a văzut momentul loviturii, însă ulterior l-a observat pe Dumitru ștergându-se de praf și sânge și afirmând că fusese împușcat. A precizat că nu a auzit zgomotul unei împușcături și nu a observat vreo armă pneumatică la persoanele prezente. Totodată, a menționat că Gîscă Serghei i-a cerut lui Dumitru să se liniștească, însă acesta a continuat să-l provoace verbal, după care Serghei l-a lovit.

*D*eclarațiile martorului ***** *de unde se atestă că acesta* îi cunoaște pe Gîscă Serghei și Șaptefrați Dumitru și este în relații bune cu aceștia. În dimineața incidentului, Șaptefrați Dumitru, fiind în stare de ebrietate, a fost lovit în partea din spate a capului cu un os, după care a afirmat că fusese împușcat și a început să caute arma. Acesta l-a acuzat pe Gîscă Serghei și i-a cerut să scoată boxele din automobil pentru a verifica dacă arma se află în interior, însă arma nu a fost găsită. Ulterior, între cei doi a izbucnit un conflict verbal, în cadrul căruia Dumitru i-a adresat lui Serghei cuvinte jignitoare, iar Gîscă Serghei i-a aplicat o singură lovitură cu pumnul în față, provocându-i sângerare nazală. Martorul a precizat că

Șaptefrați Dumitru nu l-a atacat pe Gîscă Serghei, iar după lovitură acesta a plecat acasă.

Totodată, martorul ***** în instanță a declarat, că îi cunoaște pe Gîscă Serghei și Șaptefrați Dumitru, fiind în relații bune cu ambii, dar mai apropiat de Gîscă Serghei. A relatat că, în august 2023, în timpul unei petreceri, Șaptefrați Dumitru, fiind în stare de ebrietate, a fost lovit în partea din spate a capului cu un os, aruncat de*****, în urma căruia i s-a format o umflătură, fără sângerare. Ulterior, Dumitru l-a acuzat pe Gîscă Serghei că l-ar fi împușcat, deși acesta nu avea armă, și i-a adresat cuvinte jignitoare și amenințări la adresa copilului. În urma conflictului verbal, Gîscă Serghei i-a aplicat lui Dumitru o singură lovitură cu pumnul în față, provocându-i sângerare nazală, după care acesta a căzut pe iarbă, fără a se lovi în urma căderii. Martorul a precizat că nu a fost o bătaie, ci doar o singură lovitură, după care Gîscă Serghei a plecat acasă, iar el a solicitat ambulanța.

Specialistul Scurtu Iurie a declarat că nu îi cunoaște pe inculpatul Gîscă Serghei și partea vătămată Șaptefrați Dumitru. A explicat că, potrivit raportului de constatare nr. 202302D1343 din 05.09.2023, leziunile constatate la nivelul capului și feței, inclusiv comoția cerebrală și fracturile de os zigomatic și maxilar, au fost produse prin acțiunea unui obiect dur, însă nu poate stabili cu certitudine obiectul vulnerant sau numărul exact de lovituri.

A precizat că leziunile constatate nu pot fi atribuite cu certitudine unei singure lovituri cu pumnul, acestea putând fi produse și prin aplicarea mai multor lovituri. Totodată, a menționat că leziunea din regiunea cefei putea fi produsă printr-un mecanism de lovire și nu este compatibilă cu acțiunea unei arme de foc, nefiind exclusă producerea acesteia cu un os de găină, considerat obiect contondent dur.

Expertul a mai explicat că raportul său a fost întocmit în baza raportului primar și a documentelor medicale suplimentare, inclusiv fișa de staționar a lui Șaptefrați Dumitru, iar leziunile și gradul de gravitate stabilite coincid cu cele din raportul întocmit anterior de expertul Dumitru Cobîșcan. A precizat că fractura de os zigomatic/maxilar persistă și că gradul de gravitate al vătămării corporale nu a fost modificat. De asemenea, expertul a exclus producerea leziunilor prin căderea de la înălțimea corpului din poziție verticală, având în vedere aspectul morfologic și localizarea anatomică a acestora.

În circumstanțele descrise, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedit indubitabil că anume Gîscă Serghei se face vinovat de comiterea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației, încălcare ce a provocat din imprudență decesul părții vătămate Covali Alexei.

Vinovăția inculpatului Gîscă Serghei Ivan este confirmată și prin ansamblul probelor administrate în faza urmăririi penale și verificate în ședința de judecată, în condițiile art. 373 CPP.

Astfel, Raportul de constatare nr. 202302D1343 din 05 septembrie 2023 atestă că, în urma examinării documentelor medicale ale părții vătămate Șaptefrați Dumitru, au fost constatate traumatism cranio-cerebral închis cu comoție cerebrală, fracturi ale maxilarului, osului zigomatic și apofizei zigomatico-maxilare stângi, fracturi ale pereților sinusului maxilar stâng, precum și multiple edeme, excoriații și echimoze la nivelul capului și feței. Potrivit raportului, leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, fiind posibile în circumstanțele indicate, și au determinat o dereglare de lungă durată a sănătății, calificându-se drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. (f.d. 27-29, vol. I)

Aceleași concluzii rezultă și din Raportul de expertiză judiciară nr. 202302D1664 din 24 octombrie 2023, care confirmă existența traumatismului cranio-cerebral, a fracturilor la nivelul maxilarului și osului zigomatic, precum și a leziunilor traumatice ale țesuturilor moi ale capului și feței. Expertul a stabilit că leziunile au fost produse prin acțiunea unui obiect contondent dur și se califică drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, ținând cont de localizarea și aspectul morfologic al leziunilor, expertul a exclus posibilitatea producerii acestora prin căderea corpului din poziție ortostatică. (f.d. 60-62, vol. I)

În ansamblu, aceste probe materiale și medico-legale se coroborează între ele și demonstrează că partea vătămată Șaptefrați Dumitru a suferit leziuni corporale produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, care au determinat o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, concluziile expertizelor exclud producerea leziunilor prin simpla cădere de la înălțimea corpului, confirmând caracterul traumatic al acestora și fiind compatibile cu circumstanțele incidentului descrise în declarațiile martorilor.

În circumstanțele descrise, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedit, dincolo de orice dubiu rezonabil, că anume Gîscă Serghei se face vinovat de comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, manifestată prin aplicarea unei lovituri în regiunea feței părții vătămate Șaptefrați Dumitru, cauzându-i leziunile corporale constatate medico-legal, care au determinat o dereglare de lungă durată a sănătății.

Instanța de apel apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării privind nedovedirea vinovăției inculpatului Gîscă Serghei și lipsa probelor pertinente, concludente și verosimile care să confirme comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Contrar susținerilor apelantului, instanța de fond a examinat nemijlocit și a apreciat în ansamblu probele administrate, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora, stabilind în mod motivat circumstanțele de fapt ale cauzei. Împrejurarea că declarațiile participanților la incident prezintă anumite diferențe cu privire la detalii nu este de natură să înlăture valoarea probatorie a acestora, în condițiile în care elementele esențiale ale faptei se coroborează cu celelalte probe administrate.

Astfel, declarațiile părții vătămate Șaptefrați Dumitru, în partea referitoare la conflictul cu inculpatul și aplicarea loviturii în regiunea feței, sunt confirmate, în aspectele esențiale, prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată. Martorii au confirmat existența conflictului dintre cei doi și faptul că Gîscă Serghei i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea feței, după care aceasta a prezentat sângerare și a solicitat asistență medicală.

Nu poate fi reținută nici susținerea apărării potrivit căreia vătămările corporale ar fi fost cauzate exclusiv în urma loviturii cu osul de cocoș. Din concluziile raportului de constatare și ale raportului de expertiză judiciară rezultă că partea vătămată a prezentat fracturi ale maxilarului și osului zigomatic, traumatism cranio-cerebral și alte leziuni la nivelul capului și feței, produse prin acțiunea unui obiect contondent dur și care au determinat o dereglare de lungă durată a sănătății, fiind calificate drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, expertul a exclus producerea acestor leziuni prin simpla cădere a corpului din poziție ortostatică.

În acest context, faptul că partea vătămată a afirmat inițial că ar fi fost împușcată nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia că leziunile corporale au o altă origine decât cea stabilită prin probele medico-legale. Dimpotrivă, expertul a precizat că leziunea din regiunea cefei putea fi produsă prin acțiunea unui obiect contondent dur și că mecanismul respectiv exclude acțiunea unei arme de foc. Prin urmare, susținerile părții vătămate referitoare la presupusa împușcare nu înlătură concluziile medico-legale privind natura și mecanismul producerii leziunilor.

De asemenea, instanța de apel nu reține argumentul privind caracterul unilateral al cercetării efectuate de organul de urmărire penală, întrucât apărarea nu a indicat probe concrete care să demonstreze existența unei asemenea conduite și nici nu a relevat încălcări procesuale apte să afecteze legalitatea și valabilitatea probelor administrate.

Cât privește existența unor neconcordanțe între declarațiile martorilor, instanța constată că acestea vizează în principal detalii secundare ale incidentului, precum momentul exact, poziția persoanelor sau împrejurările premergătoare conflictului. Aceste diferențe nu infirmă circumstanțele esențiale confirmate concordant: prezența inculpatului și a părții vătămate la locul incidentului,

izbucnirea conflictului verbal dintre aceștia, aplicarea de către Gîscă Serghei a unei lovituri în regiunea feței și producerea ulterioară a leziunilor corporale.

Prin urmare, apreciate în ansamblu și în coroborare cu probele medico-legale, declarațiile părții vătămate și ale martorilor confirmă existența unei legături cauzale între acțiunile inculpatului și leziunile corporale constatate. Simpla invocare de către apărare a unor versiuni alternative privind mecanismul producerii leziunilor nu este suficientă pentru a genera un dubiu rezonabil, în condițiile în care probele administrate în cauză, examinate în ansamblu, conduc la concluzia privind comiterea faptei de către inculpat.

În consecință, instanța de apel constată că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate și a concluzionat întemeiat asupra vinovăției lui Gîscă Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Argumentele apelantului cu privire la existența unui dubiu și la necesitatea achitării inculpatului nu își găsesc confirmare în materialele cauzei, motiv pentru care urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Privitor la numirea pedepsei penale, la care face referire apelantul-procuror, Colegiul penal conchide că, instanţa de fond la stabilirea pedepsei, nu a ţinut cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, motiv din care va admite apelul acuzatorului de stat şi va casa parţial sentinţa instanţei de fond.

Conform art.16 Cod penal, infracţiunea săvîrşită de către Gîscă Serghei, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Apreciind circumstanţele cauzei, inclusiv din perspectiva criticilor privind greşita individualizare a pedepsei, instanţa de apel constată că, modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului Gîscă Serghei nu are aptitudinea de a asigura realizarea scopului pedepsei.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) şi alin.(2) Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului

pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Ținând seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de consecințele acesteia, care au avut drept urmare cauzarea unei vătămări medii integrității corporale și sănătății unei persoane, de persoana celui vinovat, care nu a conștientizat pe deplin gravitatea faptei comise și nu a dat dovadă de căință sinceră, nu a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, fiind anterior tras la răspundere penală și aflându-se nu pentru prima dată în conflict cu legea penală, instanța de apel constată că aplicarea pedepsei închisorii este justificată de circumstanțele concrete ale cauzei.

În aceste condiții, instanța apreciază că o pedeapsă neprivativă de libertate nu ar fi suficientă pentru atingerea scopului pedepsei penale, inclusiv sub aspectul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni și al formării unei atitudini corespunzătoare față de respectarea normelor de drept penal.

Prin urmare, instanța de apel consideră că nu sunt întrunite condițiile care să justifice aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar executarea efectivă a pedepsei stabilite de instanța de fond este proporțională cu gravitatea faptei, consecințele acesteia și datele care caracterizează persoana inculpatului.

În consecință, argumentele apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde și suspendarea condiționată a executării acesteia nu pot fi reținute, întrucât nu corespund circumstanțelor concrete ale cauzei și nu asigură realizarea scopului pedepsei penale.

Colegiul penal conchide că corijarea inculpatului Gîscă Serghei poate fi atinsă doar prin executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an în penitenciar de tip semiîmchis.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, la caz, este oportun şi raţional de a supune inculpatul Gîscă Serghei executării reale a pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiîmchis.

În argumentarea acestei decizii, Colegiul penal reţine relevanţa argumentelor aduse în apelul procurorului. Aplicarea pedepsei cu suspendarea condiţionată a executării acesteia constituie o pedeapsă prea blîndă în cazul inculpatului Gîscă Serghei.

Or, pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării faţă de inculpat a prevederilor art.90 din Codul penal, considerând că această soluţie este una greşită şi care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare şi reeducare a inculpatului.

Astfel, inculpatul a comis o infracțiune care atentează la valorile sociale ocrotite de legea penală, și anume asupra integrității corporale și sănătății persoanei.

Mai mult, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și nu a manifestat o atitudine critică față de fapta săvârșită, circumstanțe care denotă că acesta nu a conștientizat pe deplin gravitatea consecințelor conduitei sale.

În aceste circumstanțe, instanța de apel consideră că aplicarea față de inculpat a suspendării condiționate a executării pedepsei nu este justificată și nu ar asigura realizarea scopurilor pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Or, la individualizarea pedepsei urmează a fi avute în vedere nu doar natura și gravitatea infracțiunii, precum și consecințele produse, dar și datele ce caracterizează persoana inculpatului, comportamentul acestuia după săvârșirea faptei, atitudinea față de cele comise și existența antecedentelor penale. În speță, inculpatul a fost anterior atras la răspundere penală și nu se află pentru prima dată în conflict cu legea penală, nu a recuperat integral prejudiciul cauzat și nu a manifestat căință sinceră pentru fapta comisă.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este aptă să realizeze scopurile prevăzute de legea penală, iar pedeapsa aplicată cu suspendarea executării acesteia nu corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii și circumstanțelor concrete ale cauzei.

Prin urmare, pedeapsa urmează a fi executată efectiv, aceasta fiind necesară și proporțională pentru atingerea scopurilor pedepsei penale. În consecință, sentința instanței de fond urmează a fi modificată în partea ce ține de modul de executare a pedepsei, prin înlăturarea suspendării condiționate a executării pedepsei și dispunerea executării efective a pedepsei stabilite inculpatului, ca fiind echitabilă și conformă prevederilor legale.

Colegiul penal apreciază ca fiind relevant, la individualizarea pedepsei, și faptul că infracțiunile îndreptate împotriva integrității corporale și sănătății persoanei prezintă un grad sporit de pericol social, iar aplicarea în mod nejustificat a suspendării condiționate a executării pedepsei în asemenea cauze poate diminua caracterul preventiv și educativ al sancțiunii penale.

În același timp, aplicarea unei pedepse prea blânde, în raport cu circumstanțele concrete ale faptei, consecințele produse și datele ce caracterizează persoana inculpatului, nu este de natură să asigure restabilirea echității sociale, corectarea acestuia și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Or, în cazul de față, luând în considerare faptul că inculpatul a fost anterior în conflict cu legea penală, nu și-a recunoscut vinovăția, nu a manifestat căință sinceră și nu a recuperat

integral prejudiciul cauzat, Colegiul penal consideră că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu ar asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal.

În raport cu ansamblul circumstanțelor cauzei, executarea efectivă a pedepsei se impune ca măsură necesară și proporțională, aptă să asigure atât restabilirea echității sociale, cât și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Colegiul penal reține că, la individualizarea pedepsei și la examinarea oportunității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de fond urma să efectueze o analiză complexă a personalității inculpatului, inclusiv a comportamentului acestuia anterior și ulterior săvârșirii infracțiunii, precum și a atitudinii manifestate față de fapta comisă și față de consecințele acesteia.

În speță, datele ce caracterizează persoana inculpatului Gîscă Serghei nu permit concluzia că fapta comisă reprezintă rezultatul unui concurs accidental de împrejurări și că pentru corectarea acestuia nu este necesară executarea efectivă a pedepsei. Dimpotrivă, un aspect relevant îl constituie faptul că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 11 septembrie 2024, Gîscă Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit.e) Cod penal și condamnat la 6 ani închisoare. Sentința respectivă a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 03 martie 2026. Împotriva acestei decizii a fost declarat recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Colegiul penal apreciază că existența unei asemenea condamnări constituie un element relevant la aprecierea persoanei inculpatului și a eficienței unei eventuale suspendări condiționate a executării pedepsei, chiar dacă hotărârea respectivă este supusă controlului judiciar în procedura recursului. Această împrejurare, coroborată cu faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în prezenta cauză, nu a manifestat o căință sinceră pentru fapta comisă în timpul examinării unui alt caz penal în privința sa, nu a reparat integral prejudiciul cauzat, denotă necesitatea unei evaluări mai riguroase a oportunității aplicării art. 90 Cod penal.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că instanța de fond a acordat o apreciere insuficientă datelor ce caracterizează persoana inculpatului și gravității consecințelor produse prin acțiunile sale. Simpla aplicare a suspendării condiționate nu poate fi justificată doar prin circumstanțele favorabile reținute în favoarea inculpatului, aceasta urmând să fie fundamentată pe concluzia că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea ei efectivă.

Or, în prezenta cauză, ansamblul circumstanțelor referitoare la natura și gravitatea infracțiunii, consecințele produse asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, comportamentul inculpatului după comiterea faptei, lipsa unei recunoașteri și a unei căințe sincere, nerepararea integrală a prejudiciului, precum și existența condamnării menționate anterior, determină Colegiul penal să

concluzioneze că executarea efectivă a pedepsei este necesară pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal.

Prin urmare, argumentele privind caracterul prea blând al pedepsei și nejustificarea suspendării condiționate sunt întemeiate, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond urmează a fi reevaluată sub aspectul modului de executare, astfel încât să fie proporțională cu gravitatea faptei și cu datele ce caracterizează persoana inculpatului și să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale.

Totuși Colegiul penal, prin prisma argumentelor apărătorului din cererea de apel va interveni în sentința pronunțată de instanța de fond în sensul respingerii acțiunii civile în partea încasării din contul inculpatului Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru a sumei de prejudiciului biologic.

Astfel, Colegiul penal, examinând pretențiile privind încasarea de la inculpatul Gîscă Serghei în beneficiul părții vătămate Șaptefrați Dumitru a prejudiciului biologic, constată că acestea nu sunt întemeiate, urmând a fi excluse din suma dispusă spre încasare.

Potrivit art. 19 alin. (3) Cod civil, în cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman, denumită prejudiciu biologic.

Totodată, art. 2033 Cod civil consacră dreptul persoanei vătămate la o despăgubire distinctă pentru prejudiciul biologic.

Prin urmare, pentru acordarea unei asemenea despăgubiri nu este suficientă simpla constatare a existenței unei vătămări corporale, chiar dacă aceasta este calificată din punct de vedere medico-legal drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Existența leziunilor corporale și existența unui prejudiciu biologic sunt două aspecte distincte, care, deși se află într-o legătură evidentă, nu se identifică juridic.

În prezenta cauză, rapoartele medico-legale efectuate în privința părții vătămate Șaptefrați Dumitru confirmă existența unui traumatism cranio-cerebral, a fracturilor la nivelul maxilarului și osului zigomatic, precum și a altor leziuni traumatice la nivelul capului și feței, acestea fiind apreciate drept vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Totuși, aceste concluzii sunt relevante pentru stabilirea naturii și gravității leziunilor corporale și pentru încadrarea juridică a faptei, însă nu stabilesc, prin ele însele, existența unui prejudiciu biologic distinct.

Or, pentru acordarea despăgubirii cu acest titlu era necesar să fie demonstrată, prin probe pertinente, pierderea sau diminuarea unei capacități concrete a corpului uman, precum și natura, gradul și durata acestei diminuări. În speță, asemenea circumstanțe nu au fost individualizate și nici confirmate prin probe medicale distincte.

Colegiul penal reține că raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză judiciară atestă existența și gravitatea leziunilor suferite de Șaptefrați

Dumitru, însă nu conțin concluzii privind pierderea sau diminuarea unei anumite capacități a corpului uman în sensul art. 19 alin. (3) Cod civil. Faptul că leziunile au determinat o dereglare de lungă durată a sănătății și au fost calificate drept vătămare medie nu este suficient, în lipsa altor probe, pentru a concluziona automat asupra existenței unui prejudiciu biologic susceptibil de compensare distinctă.

Totodată, instanța nu poate prezuma existența prejudiciului biologic exclusiv din gravitatea vătămării corporale. Era necesar ca partea vătămată să demonstreze concret ce capacitate a corpului a fost pierdută sau diminuată, în ce măsură și pentru ce perioadă, precum și legătura cauzală dintre această diminuare și fapta inculpatului.

De asemenea, acordarea prejudiciului biologic nu poate fi fundamentată prin simpla reiterare a consecințelor deja avute în vedere la stabilirea prejudiciului moral. În condițiile în care partea vătămată a solicitat și a beneficiat de compensarea prejudiciului moral, acordarea suplimentară a unei despăgubiri pentru prejudiciu biologic presupune demonstrarea unui prejudiciu distinct, constând în pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului, ceea ce în prezenta cauză nu a fost probat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, deși existența și gravitatea leziunilor corporale suferite de Șaptefrați Dumitru sunt confirmate prin probele medico-legale, nu a fost demonstrată în mod distinct existența unui prejudiciu biologic în sensul art.19 alin. (3) și art. 2033 Cod civil.

În aceste circumstanțe, pretenția privind încasarea de la inculpatul Gîscă Serghei a prejudiciului biologic nu este susținută de un probatoriu suficient, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă, iar suma acordată de instanța de fond cu acest titlu urmează a fi exclusă din cuantumul despăgubirilor dispuse spre încasare.

Reieșind din cele descrise supra, Colegiul penal va respinge solicitările părții vătămate Șaptefrați Dumitru privind încasarea de la inculpat Gîscă Serghei a prejudiciului biologic, or la caz nu sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea acestora.

În circumstanţele menţionate ale cauzei, Colegiul consideră că apelurile procurorului și avocatului în interesele inculpatului le va admite din alte motive, cu casarea parţială a sentinţei instanţei de fond în latura pedepsei penale și a prejudiciului biologic, cu pronunţarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

În conformitate cu prevederile art.415 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul procurorului în Procuratura Orhei, sediul Telenești, Eugeniu Țîgău se admite, iar apelul avocatului Svetlana Coșneanu, în interesele inculpatului Gîscă Serghei, se admite din alte motive, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 14.01.2026, în latura penală și în partea încasării prejudiciului biologic, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se exclude aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Gîscă Serghei.

Termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Gîscă Serghei urmează a fi calculat din momentul reținerii.

Se respinge acțiunea civilă a părții vătămate Șaptefrați Dumitru în partea privind încasarea prejudiciului biologic.

În rest, dispozițiile sentinţei Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 14.01.2026 se menţin fără modificări.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 (două) luni, de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 05.10.2026.

Președintele ședinței, judecător: Judecător: Judecător